

anslaaede Beløb. Der kunde maaske have været Spørgsmaal om at tage forskellige andre Varer med. Der har f. Eks. været Tale om Told af friske afskaarne Blomster o. lign. og forskellige andre Ting, men de Toldsatser, som der her vilde blive Tale om, vilde være saadanne, som vilde virke mindre til Indtægt for Statskassen end til Udespærring af fremmed Indførsel, altsaa virke protektionistisk, og Formaalet med dette Lovforslag er af udpræget fiskal Art.

Jeg skal anbefale Lovforslaget med de i Folketinget indførte Ændringer til det høje Tings Velvillie og til meget hurtig Behandling. Jeg vilde sætte særdeles megen Pris paa, om man vilde behandle det her i Landstinget med lignende Hurtighed, som det er sket i Folketinget, saaledes at Loven kunde være vedtaget og faa kongelig Stadfæstelse i Dag, hvad der vilde have megen Betydning til Undgaaelse af de Tab, som Statskassen ellers vilde lide ved en forceret Indførsel i sidste Øjeblik.

N. K. Kristensen: Hvad Forlængelsen af og Ændringerne i Luksustoldloven angaar, har den højtærede Finansminister jo nu gjort udførligt Rede for Lovforslagets Indhold, og jeg skal ikke falde for Fristelsen til at gentage det, som allerede er sagt. Da man i indeværende Rigsdags-samling ikke er naaet til Ende med den samlede Revision af Toldloven, har det været nødvendigt at bibeholde den senest ved Lov af 31. Maj f. A. gennemførte midlertidige Toldforhøjelse for Luksusvarer samt at skride til en Udvidelse til flere Varer, der ogsaa kan henregnes til Begrebet Luksusvarer og ikke til de nødvendige Livsfornødenheder.

Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i de Bestræbelser, som Regeringen har paa sit Program, for at skaffe en finansiell Balance til Veje paa Statsregnskabet. Vore Statsregnskaber har nu i flere Aar udvist Underskud, og hvis det skal rettes, er der kun to Veje at gaa: enten at indskrænke Udgifterne eller at søge en Forøgelse af Indtægterne. Nødvendigheden af at naa til finansiell Balance paa vore Statsregnskaber skulde man synes, alle kunde være enige om, men saa vidt jeg kan skønne, er det desværre ikke Tilfældet. Fra en vis Side modsætter man sig tidt og ofte Beparelser, og naar Regeringen saa kommer med Forslag om Forøgelse af Indtægterne, møder man samme Modstand. Det forekommer mig at være et uholdbart Standpunkt, at man modsætter sig Beparelser og samtidig

modsætter sig at forøge Indtægterne. Den Politik gavner sikkert ikke Samfundet. Regeringen har her søgt gennem en indrekte Beskatning af forskellige Luksusvarer, Varer, som ikke kan henregnes til de daglige Livsfornødenheder, at skaffe det Beløb til Veje, som menes at være nødvendigt for at naa Balance. Der er maaske nok nogle, ogsaa her i Tinget, der mener, at Regeringen skulde være gaaet andre Veje eller have fundet andre Skattekilder, men der er for Tiden ikke mange nye Skattekilder at øse af, og mange af de gamle er ved at løbe tørre. Mener man, at der føres en forfejlet Finanspolitik, burde man jo kunne anvise en anden, men jeg maa sige, at for mit Vedkommende kan jeg ikke anvise nogen bedre Kilde at øse af end den, som her er anvist, og som den højtærede Finansminister har gjort Rede for. Jeg tror ikke, at Vejen til andre Skattekilder, som betyder noget, er farbar i Øjeblikket.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bramsnæs: Det til Behandling foreliggende Lovforslag er jo ukendt for Landstinget udover den korte Redegørelse, som den højtærede Finansminister har givet, og jeg gaar ud fra, at det vil blive vedtaget her i Tinget, medens der i Tinget raader samme Ukendskab til det. Det er en ejendommelig Form for Lovgivning, men det synes, som om den nuværende Regering i særlig Grad foretrækker en saadan Form for Lovgivning, der jo faktisk gør det umuligt for et Ting at danne sig et virkeligt Begreb om Indholdet og Rækkevidden af de Bestemmelser, der skal vedtages. Jeg har heller ikke Indtrykket af, at man egentlig mener, det kunde være nødvendigt at høre den Forelæggelsestale, som den højtærede Finansminister kom med. Jeg skal nævne, at Landstingets Finansudvalg blev indkaldt med kort Varsel til Møde efter Afslutningen af sidste Møde her i Tinget, Kl. 2, hvor det blev meddelt, at Udenrigsministeren og Statsministeren vilde mødes med Finansudvalget, og Finansudvalgets Medlemmer maa naturligvis følge en saadan Kaldelse. Men medens man sad deroppe i Landstingets Finansudvalgs Værelse og hørte paa, hvad disse Ministre ønskede at forebringe for Landstingets Medlemmer, bliver der udefra, fra Personalets Side, gjort opmærksom paa, at nu var Behand-